

PROP DE VOSALTRES

Recordant a santa Teresa de Calcuta

Fa dos diumenges us parlava de la solemnitat del Corpus, adoració de l'Eucaristia i caritat fraterna. Insistia en el matís d'agrair la tasca dels equips de Càritas, diocesana i parroquials, sol·licitant la vostra permanent col·laboració.

El passat 18 de juny, les comunitats cristianes van celebrar amb alegria aquesta festa. Els equips de Càritas són dignes d'admiració per la seva fe i la seva caritat. No repetiré les mateixes idees de fa dues setmanes. Però, amb motiu d'aquesta festa m'ha semblat oportú fer un petit homenatge a una santa del nostre temps, la Mare Teresa de Calcuta. També a la institució que va fundar, la Congregació de les Missioneres de la Caritat, estesa per tot el món, per la seva completa dedicació als més pobres, reconeguda i admirada per creients i no creients.

El meu comentari d'avui se centra en ressaltar la figura d'aquesta gran dona. Molts de vosaltres la vàreu conèixer i la recordeu. Va morir el 5 de setembre de 1997 i va ser canonitzada pel papa Francesc, el 4 de setembre de l'any passat. Això va motivar l'aparició de molts llibres sobre la seva persona, la seva obra, les seves actuacions i anècdotes, en les quals es descriu la seva pro-

funda fe i la seva il·limitada caritat cap als seus semblants. Jo mateix em vaig fer ressò de la seva elevació als altars en una brevíssima referència, a l'escrit setmanal del passat 9 d'octubre. Crec que val la pena tornar-hi.

I ho faig de la mà d'un senzill llibre publicat fa pocs mesos per González Balado i Nora Playfoot. El teniu a les llibreries, i crec que us agrada- rà la seva lectura. La santa no és autora directa de cap llibre d'estudi, tot i que hi ha diverses obres que contenen els seus pensaments i re-

flexions, les seves cartes i orientacions personals. El que sabem d'ella, fonamentalment, ens ha arribat a través de terceres persones, que narren les seves activitats caritatives, els seus viatges, les seves trobades amb mil personalitats del nostre món, les seves reaccions davant la concessió de premis i guardons, com el Nobel de la Pau (1979), la seva profunda espiritualitat i el seu complet lliurament al pròisme.

El llibre porta com a títol *365 dies con Madre Teresa*. Els seus autors ens proposen un pensament de la

santa per a cada un dels dies de l'any, com a meditació per acompanyar la nostra activitat diària i acostar-nos així més a Crist. Poso a la vostra consideració el pensament d'aquest diumenge, 25 de juny:

«Amb l'agraïment més sincer, en nom dels malalts i dels no estimats, dels moribunds i dels famolencs, dels malalts de sida i dels malalts de lepra, dels alcohòlics i dels discapacitats, en nom de les germanes i germans i en el meu propi nom, vull donar-vos les gràcies per l'amor i la generositat que heu donat mostra al llarg d'aquests anys. Una cosa us demano: no us esteu de donar, però no doneu del que us sobra. Doneu fins que us costi, fins a sentir dolor.»

Impressiona aquesta reflexió: uneix la gratitud, la caritat sense mesura i el dolor que pot comportar el desprendre's del que és propi. Sembla senzill, però és dur d'acceptar; sembla impossible, però algú ho ha portat a la pràctica perquè ha comptat amb la força i la gràcia del Senyor. Així ho va fer aquesta santa, que parlava el just, però actuava sense limitacions en favor dels pobres més pobres de la terra.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«La Catedral és ben viva»

La Catedral de Lleida va acollir, el dijous 1 de juny, la presentació del llibre *La Catedral Nova de Lleida, Catedral de Santa Maria Assumpta de Lleida*. L'obra és una guia divulgativa, elaborada per Ximo Company, Meritxell Niña i Isidre Puig, i editada per l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

El president del Capítol Catedralici, Mn. Gerard Soler, va destacar que la nostra Catedral «és ben viva», i va donar les gràcies als seus autors. Per la seva banda, Ximo Company, delegat de Patrimoni Artístic de la Diòcesi, va parlar en nom dels autors. Company va fer un reconeixement de la tasca acadèmica realitzada pel catedràtic d'Història de l'Art, Frederic Vilà, al qual «tota la ciutadania li devem gratitud». «Amb aquest llibre hem intentat donar a conèixer la Catedral de

Lleida». El delegat de Patrimoni del Bisbat i director del CAEM, va destacar «l'imponent i esplèndid interior de la Seu Nova, el més gran de tota Catalunya». Entre les obres artístiques més destacades de la Catedral, va destacar les pintures de Josep Serrasanta, la Sagrada Família de Ràfols-Casamada, i el grup escultòric de Santa Teresa Jornet, obra de Javier Margarit.

Company va afegir que «la Catedral i la ciutat es descobreixen massa». I com a repte de futur va concloure que «hem de connectar millor la Seu Vella, la Seu Nova, passant per Sant Llorenç i Sant Martí».

Per la seva banda, la vicepresidenta de la Diputació de Lleida, Rosa Pujol, va afirmar que calia «un llibre-guia per explicar el conjunt catedralici». El bisbe

de Lleida, Salvador Giménez, va tancar l'acte agraint a tots aquells que han col·laborat en la conservació de la Catedral.

CERCA DE VOSOTROS

Recordando a santa Teresa de Calcuta

Hace dos domingos os hablaba de la solemnidad del Corpus, adoración de la Eucaristía y caridad fraterna, insistiendo en el matiz de agradecer la tarea de los equipos de Cáritas, diocesana y parroquiales, y solicitar vuestra permanente colaboración.

El pasado 18 de junio, las comunidades cristianas celebraron con alegría esta fiesta. Son dignas de admiración por su fe y por su caridad. No voy a repetir las mismas ideas de hace dos semanas. Pero, con motivo de esta fiesta me ha parecido oportuno hacer un pequeño homenaje a una santa de nuestro tiempo, la Madre Teresa de Calcuta, y a la institución que ella fundó, la Congregación de las Misioneras de la Caridad, extendida por todo el mundo, por su completa dedicación a los más pobres, reconocida y admirada por creyentes y no creyentes.

Mi comentario de hoy se centra en resaltar la figura de esta gran mujer. Muchos de vosotros la conocisteis y la recordáis. Murió el 5 de septiembre de 1997 y fue canonizada por el papa Francisco, el 4 de septiembre del año pasado. Ello motivó la aparición de muchos libros sobre su persona y su obra, actuaciones y anécdotas, en los que se describía su profunda fe y su ilimitada caridad hacia sus semejantes. Yo mismo me hice eco de su elevación a los altares en una brevíssima referencia, en el escrito semanal del pasado día 9 de octubre. Creo que vale la pena volver sobre ella.

Y lo hago de la mano de un sencillo libro, publicado hace pocos meses por González Balado y Nora Playfoot. Lo tenéis en las librerías y, con seguridad, os agradecerá su lectura. La santa no es autora directa de ningún libro de estudio, aunque hay varias obras que contienen sus pensamientos y reflexiones, sus cartas y orientaciones personales. Lo que sabemos de ella, fundamentalmente, es a través de terceras personas, que narran sus actividades caritativas, sus viajes, sus encuentros con mil personalidades de nuestro mundo, sus reacciones ante la concesión de premios y galardones, como el Nobel de la Paz (1979), su profunda espiritualidad y su completa entrega al prójimo.

El libro lleva como título *365 días con Madre Teresa*. Sus autores nos proponen un pensamiento de la santa para cada uno de los días del año como meditación para acompañar nuestra actividad diaria y acercarnos más a Cristo. Pongo a vuestra consideración el pensamiento de este domingo, 25 de junio:

«Con el agradecimiento más sincero, en nombre de los enfermos y de los no queridos, de los moribundos y de los hambrientos, de los enfermos de sida y de los enfermos de lepra, de los alcohólicos y de los discapacitados, en nombre de las Hermanas y Hermanos y en mi propio nombre, quiero daros las gracias por el amor y la generosidad de que habéis dado muestra a lo largo de estos años. Una cosa os pido: no os retraigáis de dar, pero no deis de lo que os sobra. Dad hasta que os cueste, hasta sentir dolor.»

Impresiona esta reflexión: une la gratitud, la caridad sin medida y el dolor que puede acarrear el desprenderse de lo propio. Parece sencillo, pero es duro de aceptar; parece imposible, pero alguien lo ha llevado a la práctica porque ha contado con la fuerza y la gracia del Señor. Así lo hizo esta santa, que hablaba lo justo, pero actuaba sin limitaciones en favor de los pobres más pobres de la tierra.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

«Cal un veritable diàleg interreligiós»

Cinc persones de diverses tradicions —cristiana, budista, musulmana i humanista— van participar el passat 24 de maig en una taula rodona amb el títol: «Des de la diversitat, què podem fer plegats?». Francesca Agustí, Maria Lluïsa Aznar, Jaume Barrull, Dídac P. Lagarriga i Jordi Llisterrí van debatre, amb la moderació de Ramon Badia, sobre els sentits de la vida. El públic, que gairebé va omplir l'Aula Magna, va intervenir amb molt interès en el debat posterior.

L'acte va començar a les 19.30 h i es va allargar fins a les 21 h. El col·loqui va mostrar amb claredat que cal un veritable diàleg interreligiós, que permeti a les diferents confessions religioses o escoles filosòfiques de conèixer-se, compartir punts de vista, verificar discrepàncies, llegir conjuntament els textos considerats sagrats, així com dur a terme, plegats, activitats diverses en el camp social. En aquest sentit, va ser unànime la consideració que la pràctica religiosa no ha de quedar tancada dins de l'esfera privada, sinó que ha de tenir un espai en l'àmbit públic: cal poder expressar-se, sense imposar res.

La vetllada va fer evident la importància de la laïcitat com un espai d'encontre, amb la declaració dels drets humans com a punt bàsic, per tal de dialogar sobre les aportacions de cada tradició religiosa, el respecte a la naturalesa i el medi ambient, el respecte a les minories o el paper de la dona a la nostra societat, entre altres extrems.

La taula rodona es va celebrar en el marc del 25è aniversari de la creació de l'IREL.

Troballes obre una nova botiga de roba de segona mà a Pardinyes

Troballes va obrir, el passat 27 de maig, la botiga «Moda re», un establiment de roba de segona mà, a Pardinyes. Amb aquesta marca s'estan obrint botigues a diferents diòcesis de tota Espanya.

Cal recordar que el compromís de la Fundació Jaume Rubió i Rubió va ser, des de la seva creació, crear llocs de treball per a persones amb dificultats o exclusió social i, a la vegada, contribuir en la millora del medi ambient. Aquesta nova botiga és un nou pas cap aquest repte. Els compradors podran adquirir roba de qualitat a un preu més assequible, la qual cosa també ajudarà

a crear nous llocs de treball d'interès. La botiga està ubicada al carrer Baró de Maials, número 18, de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Maria ens ensenya a confiar en Déu fins i tot quan tot sembla mancat de sentit, fins i tot quan Ell sembla estar amagat» (21 de maig).

@Pontifex: «Estem cridats no a viure els uns sense els altres, per sobre o contra els altres, sinó amb, pels i en els altres» (22 de maig).

@Pontifex: «És en el diàleg on es pot projectar un futur compartit. És a través del diàleg com construïm la pau, tenint cura de tothom» (23 de maig).

@Pontifex: «El futur de les nostres societats requereix de tothom atenció concreta cap a la vida, especialment per part de les institucions» (26 de maig).

REFLEXIONS

El buen pastor

¿Què pastor es ese que no duda en desatender a noventa y nueve ovejitas fieles y obedientes con tal de salvar a la única descarriada? (cf. *Jn 10,1-18*) ¿No sería más sensato pensar en las noventa y nueve que no se han escapado del redil? ¿Será que ese pastor no las quiere a todas por igual? ¿será que tiene preferencia por la descarriada? Ante una tal situación se impone la cautela. Alejemos los juicios temerarios e intentemos entender al pastor. ¿Por qué no se ha quedado a cuidar de las noventa y nueve ovejitas? Quizás ha pensado que en ese preciso momento las noventa y nueve no le necesitaban, pues ya se sabían cuidar solas.

Lo que sucede en la vida es que siempre hay alguien que se pierde, que no consigue permanecer en el redil, al amparo de la seguridad que ofrece la ley; alguien que escapa en busca de otros recintos, quizás menos seguros pero con toda probabilidad más atractivos. Eso es lo que, en realidad, preocupa a Jesús. En la parábola del Evangelio, los justos rechazan a la única oveja que se ha perdido. En lugar de dar gracias a Dios por haber recibido la fuerza de mantenerse fieles a la Ley, utilizan su fidelidad como un arma para atacar al más débil, para excluir a la oveja descarriada. Apesadumbrado, Jesús no acepta la dureza de corazón de aquellos justos ni tampoco la nuestra. Bajo ningún concepto.

Dra. Núria Caldach-Benages

La Fundació Verge Blanca forma tres alumnes per aconseguir el graduat escolar

El passat 30 de maig, al Teatre de l'Acadèmia Mariana va tenir lloc la Segona Cerimònia de Graduació dels alumnes participants en el Projecte «Formacions a familiars per a preparar la prova d'obtenció del graduat en educació secundària obligatòria per a majors de 18 anys del poble gitano de la ciutat de Lleida». Aquest projecte, iniciat l'octubre del 2014 amb la

configuració de dos grups formatius, ha tingut continuïtat fins a l'abril del 2017, aprovant el graduat escolar 10 persones.

La padrina d'aquesta promoció ha estat Maria Àngels Balsells, professora de la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida. Aquest projecte és gestionat per la Fundació Verge Blanca i impulsat pel departament de Treball, Afers Socials i Famílies. S'emmarca dins del Pla Integral del Poble Gitano de Catalunya, amb l'objectiu de millorar la formació dels familiars dels nens i joves com a mesura per incrementar l'èxit escolar. Una de les actuacions educatives d'èxit és fer participar als familiars en els processos formatius, fet que incideix en la millora del rendiment escolar dels seus nens i nenes a l'afavorir la seva motivació i donar sentit als seus estudis.

El projecte, basat en el programa INCLUD-ED «Strategies for inclusion and social cohesion in Europe from education», proposa estratègies educatives per ajudar a superar les desigualtats i fomentar la cohesió social.

El Safari Children's Choir visita el Col·legi Episcopal

El Safari Children's Choir va portar, el passat 1 de juny, fins al pati del Col·legi Episcopal les veus de gairebé una trentena de nens, procedents de l'escola orfenat d'Entebbe (Uganda). Aquesta formació coral està de gira per Catalunya per difondre les seves cançons i activitats. Pertany a la Fundació Nzuri Daima, dedicada al desenvolupament educatiu a Uganda i a la veïna Tanzània. El centre escolar d'Entebbe acull 270 nens orfes o procedents de situacions d'extrema pobresa, abusos o marginació. La fundació ha aconseguit portar-ne vintiset de gira musical per Europa.

Actuació del Safari Children's Choir de l'escola orfenat d'Entebbe (Uganda) al pati del Col·legi Episcopal

AGENDA

► **Dijous 29-30 de juny i 1-2 de juliol.** 32è Pelegrinatge diocesà a Lourdes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. □ Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

29. ■ Dijous [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sts. Pere i Pau: St. Pere (o Quefes), de Betsaida, i St. Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

30. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. ■ Sants protomàrtirs de l'Església romana, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliana, vg.

JULIOL

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elinor (Leonor), mr.

2. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,8-11.14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prevs. jesuïtes i mrs.

Diumenge XII de durant l'any

COMENTARI

Per l'amor que us té el vostre Pare Déu, valeu molt

Jeremies predica que acceptar el jou de Babilònia és camí de retorn al Senyor si es reconeix el remei purificador de l'exili. Però els seus compatriotes el tenen per venut als babilonis.

Les «confessions» expressen la tragèdia personal. La darrera (20,7-18), amarga al principi i desesperança al final, té al centre un acte de confiança total en Déu:

Senyor, m'has seduït i m'he deixat seduir. La Paraula es torna dintre meu com un foc devorador: he provat d'apagar-lo i no he pogut.

La dinàmica del paral·lelisme antitètic regeix la comparació entre Crist i Adam.

Als homes ens espera un destí definitiu de Mort o de Vida segons l'adhesió lliure de cadascú a Adam o a Crist.

La força mortífera del Pecat ha estat vençuda per Crist, a qui devem la possibilitat real de viure alliberats d'aquest poder malèfic.

La gran afirmació és que *el do no té comparació amb la falta*: ho indica sovint amb l'expressió «molt més».

A la 2a part del Discurs de la Missió ens anima Jesús a ser intrèpids anunciadors de l'Evangelí. La triple invitació a «no tenir por» (a l'inici v. 26, al mig v. 28 i cap al final v. 31) emmarca tot el Discurs.

La *por* és reacció natural davant les dificultats reals que marquen sempre el camí del cristià.

Parlant als *enviats com anyells enmig de llops* (v. 16-25) els invitava a *ser astuts*. Ara Jesús ens crida a *no tenir por dels qui poden matar el cos però no l'ànima*.

A la fi la veritat resplendirà: *no hi ha res de secret que no s'hagi de saber*.

Per l'amor que *el vostre Pare us té, vosaltres valeu més que tots els ocells*.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

► Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, / he d'aguantar els escarnis, / i abaixo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, / vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, / vessa bondat, mireu-me, responeu, / vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entra el pecat al món, i amb el pecat hi entra també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

► Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-entorno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él". Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará. Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa.»

► Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos:

Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehe-na". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos.»